

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΣΩΤΙΚΗ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ-ΦΙΔΙΑΔΟΓΙΚΗ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4

Αθήναι 6 Μαΐου 1903.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΜΕ ΤΟΝ κ. ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗΝ

δὲν μᾶς συνδέει τίποτε. Ούτε συνδρομητής μας εἶναι—μᾶς ἐπέστρεψε μάλιστα καὶ τὸ φύλλον διαν τὸν τὸν ἑστείλαμεν—οὔτε θὰ κατιδέχεται καν νὰ διαβάζῃ τὸν «Νομῆν», διπος δὲν καταδέχονται νὰ τὸν διαβάζουν τόσες ἄλλες ἀκόμη μυριάδες Ἑλλήνων, καὶ πολὺ δικαίως, ἀφοῦ ὁ «Νομῆς» ἔχειρις μίαν καθαρῶς ἴνικήν του, ἀντεθικήν προσίαν, οὐ διποι δὲν ἡμιπορεῖ νάρεστη στοὺς ἐνθουσιαζοῦντος ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ κ. Καζίζην καὶ ἀπὸ τὰς θεατρικὰς ἐπιδείξεις τοῦ καπετάν Αρκούδην καὶ τὸν ἄλλον Ἐθνικῶν πλιντοκάλογον.

Τὸ δηλογγενὲς λοιπὸν κατηγορηματικὸς αὐτό. Καὶ οὐ δύλωσίς μας ἡμιπορεῖ ἀξιόλογα νὰ χρητιμεύσῃ καὶ ὡς ἀπάντησις εἰς τὸν εὐγενῆ εκεῖνον κύριον διόποιος εἶχε τὸν καλωσύνην δι' ἐπιστολῆς του· ἀνωνύμου πάντοτε—νὰ μᾶς ἀποκαλέσῃ φη μὲν «γιὰ νὰ ἐπεραστοῦμε τὸν κ. Σαπουντζάκην, θὰ 'πῆ πῶς ἐπεσε παρδές».

Τὸ τελειταῦον ἡμιπορεῖ νὰ μείνῃ καὶ δίχως ἀπίντησιν, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸν πίνακαν τοῦ γραμματικοῦ, γιὰ τὸ πρῶτον μῆνα, τὴν ἡ περίσση σπιστιν, κάτι ἡμιπορεῖ νὰ πῆ κανέτι, γιὰ νὰ μὴ μείνῃ τὸ εὐγενέστατον αὐτὸν γράμμα ἀνευ ἀπαντήσεως.

Καὶ η Δραματικὴ Σχολὴ πραγματικῶς ἰδύε-

νὰ ἔλλειπες τὸ ἀποτέλεσμα τὸν ἕπειρον ἡ φράτις αὐτῆς...

— Ήμερίστε, ἐταράχηθε, τὰ ἔχουσε ἐντελῶς...

— Κατήστατε λοιπὸν δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ... εἰπα...

βλέπετε δι'; δὲν εἴμιστα τόσον ξένοι διότον νομίζετε...

— Μὲν τούτοις ἡ ταραχὴ του δὲν διήρκεται ἐπὶ μακρόν... ὥστε θεβαίων.

— Εκαθηγητὸς ἀμέσως καὶ προσηλῶν ἐπ' ἐμοῦ ἀτενῶς τὸ βλέμμα του ἡρώτησην ὑπόπτως.

— Καὶ πάλιν ἐπιτρέψατε μου, κυρία, νὰ σᾶς εἰπω δι'; δὲν ἔννοι... τί θέλετε νὰ εἰπήτε;

— Πίνακά σα τὴν ὑποψίαν του... Ω τὸν φοβερὸν πειτμα-

τάρην...

— Ω καλέ! ἐλάτε λοιπόν... ὑπέλαθον γελάσα... ἀρή-

σατε αὐτάς; τὰς ἐπιφυλάξεις καὶ δὲν προσπαθῶ νὰ κλέψω

τὸ μυστικόν τας... τὸ γνωρίζω τόσον καλά δέσον καὶ τείς.

εἰμι πορεῖ νὰ τὰς τὸ διηγηθῶ ἐπ' ἄργης μέχρι τοῦ τελευ-

ταίου δελτερίου τὸ ὄποιον ἐστιλάται ἀπὸ τὰς 'Αστράς,

καὶ μὲ λεπτομερεῖς μάλιστα τὰς ὄποιας σεῖς δὲν γνωρ-

ίστε... Η Ρόζα εἶναι ἔξδελη μου...

— Βέβαδέλφη σας; έψέλλιστεν ἐκείνος' η Ρόζα εἶναι

έξδελη σας;..

— Εἶδα δέτε ἔδασσά τὸν δυτυχῆ νέον καὶ τὸν ἐλυ-

πήθην.

— Εμπρός! εἶπα, ἐστὲ εἰλικρινής πρὸς ἐμέ... καὶ βε-

βασιθήτε διτε καλλίτερον ἐμοῦ φίλον δὲν ἔχετε... τὴν ἡ-

γκαπτές πράγματι δέσον φαίνεσθε νὰ τὴν ἀγκαπτεῖτε...

— Επρέπει νὰ ἡσο, ἀγκαπτή μου, ἐκεῖ, ἀπὸ μίκη γωνίαν,

— Ο κ. Σαπουντζάκης ἀνάγκην ὑπερασπι-
στῶν δὲν ἔχει, διότι δὲν εἶναι κατηγορούμενος.
— Υπερασπιστῶν ἀνάγκην ἔχουν οἱ ὑβρισταί-
του, οἱ φανεροί καὶ οἱ κρύφοι,

— Τὸν κ. Σαπουντζάκην τὸν ὑπερασπίσθικε
αὐτὸς ὁ ίδιος κ. Σαπουντζάκης, ἀντιτίξας
ἀξιοπρεπεστάτιν καὶ περιφρονικωτάτιν σι-
γὴν, δταν μετὰ τὸν πόλεμον ἐκαπνογορεῖτο ὡς
διμαθής, ὡς ἄναινδρος, ὡς προδύτης, καὶ ὡς
ἔμποδίσας τοὺς γενναιόους ὑβρισταίς του νὰ
βαδίσουν πρὸς τὸν Θεσσαλονίκην· καὶ τὸν κ.
Σαπουννζάκην τὸν ὑπερασπίσθικε πάλιν ὁ
ίδιος κ. Σαπουντζάκης, δταν ὡς ἐπιτελάρχης
τῆς Γεν. Διοικήσεως μόνον τὴν ὑπέροχον
μύροφωσίν του καὶ τὸν αἰλύγιστον χιρακτῆρα
του ἔχοντιμοποίησεν εἰς τὴν τιμπτικωτάτην
θέσιν, εἰς τὴν διποιαν τὸν ἀνήγαγεν νὰ πρὸς
αὐτὸν ἀπόλυτος τοῦ Διαδόχου ἐμπιστοσύνην.

Θὰ ἦτο εύτυχημα διὰ τοῦ κ. Σαπουντζάκης
μόνον μῆδες ἐμπόδιζε νὰ μποῦμε νικηταὶ στὴν
μέλισσαν καὶ ἀν δι. Σαπουντζάκης μόνον
ἐμπύδιζε τὸν Στρατὸν νὰ ἀριθῇ στὴν περιωπὴν
εἰς τὴν διποιαν τοῦ "Εθνος φιλοθεοῦ" νὰ τὸν
βλέπῃ. Θὰ εἴχαμε τότε νὰ κάνουμε μ' ἔνα
ἄνθρωπον καὶ θὰ ἦτο εύκολον νὰ τὸν βγά-
λουμε ἀπὸ τὴν γέση καὶ νὰ 'δοῦμε Θεοῦ πρό-
σωπον.

Δυστυχῶς ὅμως τὰ χίλια μας νὰσην καὶ
εἶναι τόσον μεγάλη καὶ τόσον πολλά, ὥστε εἰ-
νας Σαπουντζάκης ὅσην μύροφωσιν, ὅσην θέ-
λησιν καὶ ὅσην αὐτηντα καὶ ἀν ἔχη δὲν
ἡμιπόρεσε καὶ δὲν θὰ ήμπορέση νὰ κάμη ἀπο-
λύτως τίποτε.

ΣΟΦΙΑ ΣΤΡΕΙΤ

Τὰ θερμότατα συλλυπητήρια μας εἰς τὸν σεβα-
στὸν Διοικητὴν τῆς Εθν. Τραπέζης κ. Στέφ.
Στρέτη διὰ τὸν θάνατον τῆς πεφιλημένης ἀδελ-
φῆς του, ἐπιτυμβάντα ἐν Μονάχῳ, δτει η μα-
καρίτης διέμενε.

ΕΙΧΑΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ὅσοι ὑπεττήριζαν διτε δ. κ. Τρουφρίε, δὲν ἤλθε ἐδῶ
νὰ διδάξῃ, ἀλλὰ νὰ ἰδρύσῃ δραματικὴν σχολὴν,
ὑποδεικνύουν τοὺς καταλλήλους διδασκάλους.

Καὶ η Δραματικὴ Σχολὴ πραγματικῶς ἰδύε-

ται. Προσελήφθη ὡς καθηγητὴς αὐτῆς, τὴν ὑποδε-
ῖση τοῦ κ. Τρουφρίε, δ. κ. Βλάχος. Προσελήφθη δὲ
ὡς καθηγητὴς, τὴν ὑποδεῖση πάντοτε τοῦ κ. Τρουφ-
ρίε, καὶ ἡ δ. Φραγκοπόύλου, διὰ νὰ διδάξῃ τοὺς
μαθητὰς καὶ τὰς μαθητὰς τῆς Δραμ. Σχολῆς,
καὶ διὰ νάδιμαχοῦ παρ' αὐτῶν τὴν Ελληνικὴν, τὴν
Ἑποίαν θέλει νάγνοη, ἀροῦ διὰ τὸ κοινόν του Βασ.
Θεάτρου, πρὸ τοῦ ὄποιον παριστάνει, δὲν τῆς εἰναι
καὶ τόσον ἀπαραίτητος.

Κ' ἔτοι απατελέσθη ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ περί-
φημο τρίο τοῦ 'Αλδείου, τὸ ὄποιον μετ' ὀλιγας ἡ-
μέρας καθόλου παράδοξον νὰ μεταβληθῇ καὶ εἰς
κουραρέτεο διὰ τῆς προσλήψεως καὶ κανενος ἐξ ἐ-
παγγέλματος 'Ιθαγενοῦς ἀπαγγελέως.

Τὸ τρίο κύτο—δπως ἐγράφη τούλαχιστον—δὲν
θὰ παύῃ συνεργαζόμενον καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρη-
σιν τοῦ κ. Τρουφρίε, διότι ἡ δ. Φραγκοπόύλου θὰ
πηγαίνῃ κάθε καλοκαῖρι στὸ Παρίσιο καὶ θὰ συ-
γενοῖται μὲ τὸν κ. διοργανωτὴν, λαμβάνουσα παρ'
αὐτὸν τὰς δεσύσας ὀδηγίας πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἐπι-
διωκούμενου διὰ τῆς Δραμ. Σχολῆς, 'Ιθινικοῦ σκοποῦ.

Οι Πορτογάλλοι δὲν εἶναι μόνον οἱ πάντοτε εὐ-
θυμοί, δπως διακηρύζεται ἡ Γαλλικὴ διπερέττα. "Ε
χομεν καὶ μεις; οι Ρωμαῖοι τὴν μερίδην μα; στὴν
διαρκὴ εὐθυμίαν.

ΕΙΝΕ ΑΔΥΝΑΤΟΝ

νὰ περάσῃ ἑδομάς, χωρὶς νὰ μὴν ἀμιλήσῃ εἰς ἔνα κα-
φενεῖον—εἰς τὰ Χαυτεῖα κατὰ πρωτίμουσιν—δικαίω-
ταν Στέφανος Δάμφιας κατὰ τῆς Ελλάδος καὶ νὰ
μὴν εὑρεθοῦν παρόντες διὸ τρεῖς Μακεδόνες φοιτη-
ταὶ, νάγαναντήσουν διὰ τὰς θῆρες, νὰ τὸν ξυλο-
φορτώσουν ἀνηλεῖς; καὶ νὰ ἐδηγηθοῦν εἰς τὰ κα-
τητήριαν.

— Όσο καὶ ἀν συγκινεῖται κανεὶς διὰ τὰς πα-
τριωτικωτάτας σκηνὰς, δὲν ἡμιπορεῖ καὶ νὰ μὴν ὑπο-
πεύσῃ διτε αἱ σκηναὶ αὐτὰς πιθανόν νὰ εἶναι καὶ
προπαρακευασμεναὶ—ἀροῦ τόσο δροιομόρφως ἐκτι-
λίσσονται πάντοτε—γιὰ νὰ δικαιοιογοῦν τὴν ἐν-
ταῦθη διαμονὴν τοῦ καπετάνη Στέφανου καὶ τοὺς
Μακεδονικοὺς λόγους τοῦ κ. Καζίζη.

ΟΙ ΘΕΑΤΡΙΚΟΓΡΑΦΟΙ

τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων δὲν ἔνεφερεν τὸ θεα-
μάτιον ἐπεισόδιον τὸ ὄποιον ἐξεδιπλώθηκε ἐπὶ τῆς
σκηνῆς τοῦ Βασ. Θεάτρου κατὰ τὴν πρώτην περί-
στασιν τοῦ «Φάσουστ». Καὶ ὅμως ἔπειτε νὰ περχ-

— Εἰκείνος κατέτειλε τὴν συγκίνησίν του καὶ ἔλαβε τὴν
γειρά μου.

— Κορία... εἶπε, δὲν γνωρίζω.. πῶς κατορθώσατε νὰ
μάζετε ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα.. ἐν μυστικὸν τὸ ὄποιον
ἐνδιμίζα μόνον δὲν ἔμει εἰς τὴν ζωήν μου.. Βεβαίως κίνη,
ἡ ιδιαί τοῦ διηγηθῆ... ἀλλὰ ὅποιος θέλειτε μου δὲν
ἔχετε κανένα κακὸν σκοπὸν κατ' αὐτῆς... νὰ τὴν προδί-
σητε η νὰ τὴν κάμετε νὰ ὑποσερή... φαίν

ση κι' αύτο στήν ίστορίαν για τὴν πρωτοτυπίαν του.

"Οταν ἐτελείωσε ἡ δευτέρα πρᾶξις, οἱ θεαταὶ λυσσαδῶς ἔχειροκροῦτεν καὶ ἐφόναζαν νὰ ἐπεναλάβονται οἱ σεμνότατες μπαλλαρίνες τὸν χρόνο.

'Ανυψώνεται ἡ αὐλαία.

— Οἱ μπαλλαρίνες! Οἱ μπαλλαρίνες! φωνάζουν οἱ θεαταὶ.

Οἱ μπαλλαρίνες μένουν ἀκίνητες σὲν λγάλματα στήν θέσιν των.

— Οἱ μπαλλαρίνες! Οἱ μπαλλαρίνες! 'Εξανθουθοῦν νὰ ὠρίσουνται.

Οἱ μπαλλαρίνες τίποτε. Λίρνης, δῆλως ἀπροσδοκήτως, ἀντὶ νήσουσιν νὰ χρειάζονται οἱ μπαλλαρίνες, ἔμφαντεται ὁ λυπρεστήριος ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ ζηρετῇ μετὰ συγκινήσεως τὸν κόσμον. Μετὰ δύο τρία λεπτά, ἔμφαντεται κ' ἐκ δευτέρου.

— Μὰ δὲν ἔχητάκους ἡμεῖς τὸν μπαλλαρίνο! παρατηροῦν οἱ θεαταὶ καὶ ἔκπλήξουσ... καὶ ἡ παράστασις ἔξανθουθει.

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΑ

φιλολογικὴ εἰδηστικὰ τὸν τελευταῖνον ἡμεροῦν, εἶναι τὸ ἔγγριον κουρέλικτην τὸ ὄποιον ὑπέστη ὁ Σαΐζπηρ ἀπὸ ἓνα δικρονιστερῆ νεοέλληνα συνάδελφόν του, ἀπορριψάντα ἐπιτέλη; ὅτι τὸ «'Ονειρὸν τῆς Θεωρίας νυκτὸς» δὲν τιμῇ καθόλου τὴν γιγάντιον παραγωγὴν τοῦ μεγάλου τραγικοῦ».

Ο κ. δικρονιστερῆς ἔγγειον παρακληθῆ νὰ κρίνῃ τὴν μέχρι τοὺς δράστεν τοῦ Βασ. Θεάτρου. Κ' ἔκεινος κρίνει τὸν κρίνει τὸν κ. Στερκανάκον ἐνόμισε πῶς εὑρῆκε τὴν κατάλληλην περίστασιν νὰ τραβήξῃ μιὰ μπρογκάτη καὶ στὸν κ. Οὐδίλιου!

Κ' ἔτοι Σαΐζπηρ καὶ Στερκανάκον ἔφερθησαν ἀδελφωμένοι στὸν Καιάδην, διὸ ἀνάπτηροι.

ΣΑΝ ΤΗΣ ΕΙΠΑ

Σὲν τῆς εἰπα σ' ἡγαπῶ
"Ἄδολα μὲ τὴν καρδιά μου,
Γέλασε καὶ θὲ τὸ πᾶ
Εἴπε στὶ μαρτίου.

Πέσε τὸ ἄν τόπιον μεῖ,
"Άλλα ὥρι τῆς μαρτίου,
Ἐάν θέλεις νὰ τὸ πῆ;
Πέστο τῆς καρδιᾶς σου.

Τάκης Οἰκονομάκης

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΗΣ ΣΑΝΙΔΑΣ

Διὰ τὸν «Νοιμάνη»

Προτρέψαταν ἀπειλήθησαν Εὔθυροσεῖς οἱ βουλευταὶ μαζὶ ἐκεῖνοι οἱ ὄποιοι πατριωτικότατα ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Στέμματος. Ἡμποροῦσαν ἀξιόλογα νὰ ποκληθοῦν καὶ Εὔθυροσεῖς, ἀλλ' αὐτὸς δὲν θὲ εἶχε κακύμιαν στρατίαν.

Χάριν τῆς ιστοσίας μόνον καλὸν θὲ ἔτοι νὰ συμπισθῇ ὅτι οἱ Εὔθυροσεῖς εἶναι τὰ φυσικὰ τέκνα τῶν Σανιδάδων. Νὰ ίδοιμε δὲ τώρα ποιὰ θὲ εἶναι καὶ τὰ φυσικὰ τέκνα τῶν Εὔθυροσεῖς, τρομάρχες ωραῖοι!

· Ο Δαηδός

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Φιλτρατε «Νοιγάνη»

· Επὶ τῆς θύρας ἐνός τῶν μεγαλειτέρων καταστημάτων τῆς ἰδοῦ Σταδίου εἶναι γραμμένα: μὲ κεφαλαῖα χρυσᾶ γράμματα αἱ λέξεις: «'Η εἰσοδος ἐλευθέρα».

Τὰ ἐδιάβασα προχθές αὐτὰ κ' ἔγέλασα. Καὶ εὑρῆκα δῶς περιττὴν τὴν ἀδειαν αὐτὴν. Κ' ἐπικέφρηκα ὅτι διὰ νὰ ἔχῃ τὸ κατέστημα αὐτὸς τὴν εἰσοδὸν του ἐλευθέρων, θὲ 'πῆ διεισέσθαι τὰλλα καταστήματα θὲ παγαρεύεται αὐτηρῷς ἡ εἰσοδος καὶ διὰ ροπάλου μάλιστα.

· Ιδεικός του
· Οδοιπόρος

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— Δὲν μᾶς ἔννογέτες, κ. Φ. Δ. Φ., καὶ λυπούμεθα πολὺ. Σὲ πρῶτον ἀρθρὸν τοῦ 17ου φύλλου μας δὲν μιλήσαμε καθόλου γιὰ τὴ γλώσσα. Διαβάστε τὸ ἄλλη μιὰ φορά καὶ θὲ πειθῆτε. "Η γλώσσα δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει καθόλου. "Η ψυχὴ ἡ ἐνδέσθησε μᾶς εἶναι εὐηγέρηση τοῦ πολεμικοῦ πολεμερὸν διὰ σούρας πολεμικῆς τὸ σφαλερὸν καὶ ἀδάστιμον τὸν θεωριῶν καὶ ίσων ἐνδέσθησης γνωστὸν διὰ «χνοτήρων τὰς στήλας τῆς εἰς τοὺς θίκοντας, διὰ τειρᾶς σοθαρῶν σκύρων ἢ δι' εἰδικῆς μελέτης νάμφισθητήσωτι τὸ ὑγίεις καὶ τὸ προσδευτικὸν τῆς ἐν γένει πορείας τῆς, ἢ μερικῶς νάποδεξίουν διὰ σούρας πολεμικῆς τὸ σφαλερὸν καὶ ἀδάστιμον τὸν θεωριῶν καὶ ίσων ἐνδέσθησης συνεργάτου τῆς πραγματειούρεν τὸ θέμα τοῦ.

— Βέβαιον τὸ θέμα τεῦχος τῆς «Επινακοθήκης» περίεργον διὰ τοὺς τοῦ κ. Ατωπίου, διήγεμα τοῦ Τουργένιφ, ἵνα ἡ πειρωτικὴ παραμύθιο τοῦ κ. Χρηστοβούλη, μίαν κωμῳδίαν τοῦ κ. Δημητριακούλου, ποιήματα τοῦ Σουζῆ καὶ τοῦ Μαρτζόκη καὶ ποιέλητην ζήτηγεν. Εἰκονας δὲ τῶν ἱκλῶν ζωγράφων Berthon, Corinth, Goron καὶ Velri, τοῦ Αριστέως καὶ Δημητρίου, εἰκόνα τοῦ Βασιλίου ἔξεργομένου τοῦ ξενοδοχείου Bristol, τὸν τάρον τοῦ Τρικούπη, προσωπογραφίαν τοῦ Μαρσοκορδάτου κατ.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

· Η Εθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὴ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ὅτοι εἰς φράγκα καὶ λίρια στερλίνας, ἀποδοτέας εἰς ωρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ κύτο νόμισμα, εἰς δὲ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chilique) ἐπὶ τοῦ ἔξωτεροκού καὶ ἐπιλογὴν τοῦ δρολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν δρολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Κατατάκηματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκατατάκημασι τῆς Τραπέζης, ἐν Κερκύρᾳ δὲ Κερκλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἑκατόντατημάτων τῆς Ιονικῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1) τοῖς οὗ κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τούλαχιστον.

2 τοῖς οὗ κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 1 ἔτους

2 1) 2 " " " 2 ἔτων

3 " " " 4 "

4 " " " 5 "

· Λι ζυολογίζει τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ἀνομαστικοῖς ἢ ἀνόνυμοι.

ΝΘΟΠΟΛΕΙΟΝ ΤΟ "ΑΣΤΥ,,

ΔΕΔΦΩΝ ΚΑΝΤΟΡΟΝ

· Αθηναϊκή — Φιγατά — Σπόροι

· Αυθινδός παράδεισος

· Ριθ. 20 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΔΗΛΩΣΙΣ

· Φύλλα περασμένα τοῦ «Νοιμάνη» πωλοῦνται εἰς τὸ Κεντρικὸν Πρακτορεῖον τῶν Εθημερίδων καὶ εἰς τὰ κιόδκια τῶν πλατειῶν Συντάγματος Όμονοίας, Εθνικῆς Τραπέζης, Βουλῆς καὶ Υπουργείου Οἰκονομικῶν.